

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Tizennégyes szám

A hetedik pecsét

Jeff Pippenger

2023-11-11

Az angyalok próbaidei háborúja, amely Luciferrel kezdődött a Jelenések könyve tizenkettedik fejezetében ábrázolt harmadik égben, előképezi az emberek és angyalok próbaidei háborúját, amely az első égben ér véget. Amikor Sátánt és angyalait kivetették a harmadik mennyből, Sátán új harci frontot nyitott az Éden kertjében. Miként a harmadik ég háborújában Luciferrel, Isten az emberiség számára is próbaidőt rendelt el. Az első égben zajló háború, amely komolyan kezdetét veszi a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején, az emberiség számára a próbaidő végének jelképe.

A Jelenések könyve tizenkettedik és tizenharmadik fejezetében a sárkány, a fenevad és a hamis próféta jelenik meg jelképesen. Szokás szerint e három hatalmat úgy értelmezik, mint amelyek elsősorban e három hatalom múltbeli történetét ábrázolják; Jánosnak azonban azt mondatott, hogy írja meg „amelyek ezután lesznek”, és a Jelenések könyve egészében az „utolsó napokról” szól, ezért azt a bibliai alapelvet alkalmazzuk, hogy a vég kezdet által szemléltetik, és a Jelenések jelképeit jelenvaló, nem pedig múltbeli igazságként alkalmazzuk.

Sátánt mind abban a háborúban, amelyet a harmadik mennyben kezdett, mind pedig abban az első ütközetben, amelyet az Éden kertjében az emberekre hozott, úgy azonosították, mint aki „hipnotizmust” alkalmazott romlott közléseinek közvetítésére, hogy ily módon vigye véghez hadviselését.

„Sátán megkísértette az első Ádámot Édenben, és Ádám szóba állt az ellenséggel, s ezzel előnyt adott neki. Sátán a hipnózis hatalmát gyakorolta Ádám és Éva felett, és ezt a hatalmat igyekezett Krisztus felett is gyakorolni. Ám miután az Írás szava elhangzott, Sátán tudta, hogy nincs esélye a diadalra.

„Férfiaknak és nőknek nem azt a tudományt kell tanulmányozniuk, miként ejtsék foglyul azoknak az elméjét, akik kapcsolatban állnak velük. Ez az a tudomány, amelyet Sátán tanít. Ellen kell állnunk minden effélének. Nem szabad foglalkoznunk a mesmerizmussal és a hipnotizmussal – annak tudományával, aki elvesztette eredeti állapotát, és kivettetett a mennyei udvarokból.” Mind, Character and Personality, 713.

A „tudományt, amelyet a Sátán tanít”, a globalista kereskedők tökélyre fejlesztették, és azt az „utolsó napokban” az „információs szupersztrádán” keresztül hajtják végre. Sátán a hazugság atyja, és a médiabirodalmak nemcsak a hamisságot terjesztik, hanem az igazságot is kiszűrik, nyomon követik azokat, akiket eretnekeknek tartanak, és a hipnózis valaha gyakorolt legkifinomultabb formáját alkalmazzák a föld bolygó történelmében. A harmadik mennyben megkezdődött háború a Sátán hadviselésének ezt a sajátosságát hangsúlyozza, hogy a hűségesei,

akik akkor élnek, amikor az első ég háborúja megindul, az előzetes ismeret által előre figyelmeztetve legyenek. Amikor megértjük, hogy a világháló és az „információs szupersztráda” irányítóközpontját az Egyesült Államokban kezelik és ellenőrzik, akkor képet kapunk arról, mit jelent az, hogy az Egyesült Államok tüzet hív le az égből, és megteveszti az egész világot. A Jelenések könyvében a „tűz” egy üzenetet jelképez.

A Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének, különösen a tizenharmadik versnek szimbolikája a Kármel hegyén vívott küzdelemből ered, ahol a Baál prófétái és a berki bálványok prófétái nem voltak képesek tüzet lehívni az égből annak megerősítésére, hogy Baál és Astoret valódi istenek. Baál mint férfi istenség, és Astoret mint női istenség a fenevad képét, az egyház és az állam szentségtelen egyesülését jelképezik. Ők Jezabel prófétái voltak, aki szentségtelen kapcsolatban állt Ahábbal. A Kármel hegyének történetében a fenevad képmásának e két prófétai tanúja az Egyesült Államok szerepét azonosítja először a pápai rendszer képmásának az Egyesült Államokban, majd azt követően a világban való megalkotásában. A Kármelen a „tűz” volt annak bizonyítéka, hogy ki az igaz Isten valójában. Ez a mennyből jövő kijelentést jelképezte, amely azonosítja az igaz Istent, és ugyanez a kérdés áll fenn akkor is, amikor az Egyesült Államok tüzet hív le az égből.

Ézsaiás könyvében az Isten, aki kezdettől fogva kijelenti a véget, megszólítja az ősi Kármel-hegy konkrét színterét, valamint azt a prófétai színteret is, amely akkor jelenik meg, amikor az Egyesült Államok tüzet hoz alá az égből.

Adjátok elő ügyeteket, ezt mondja az Úr; hozzátok fel erős érveiteket, ezt mondja Jákób Királya. Hozzák csak elő azokat, és mutassák meg nekünk, mi történik majd; jelentsék ki a korábbi dolgokat, mik azok, hogy megfontolhassuk őket, és megismerjük végüket; vagy hirdessék meg nekünk a jövőndöket. Mutassátok meg a majd ezután bekövetkező dolgokat, hogy megtudjuk, istenek vagytok-e; sőt, tegyetek jót vagy rosszat, hogy megrendüljünk, és együtt szemléljük azt. Íme, semmik vagytok, és cselekedetetek semmiség; utálatosság az, aki titeket választ. Északról támasztottam valakit, és eljön; napkelet felől hívja majd segítségül az én nevemet; és rátapos a fejedelmekre, mint a sárra, és amint a fazekas tapossa az agyagot. Ki jelentette ki ezt kezdettől fogva, hogy tudjuk? és előre, hogy azt mondhassuk: Igaz ő? Bizony, nincs, aki kijelentse, bizony, nincs, aki hirdesse, bizony, nincs, aki hallja beszédeiteket. Az első ezt mondja majd Sionnak: Íme, íme, itt vannak! és Jeruzsálemnek örömhírhozót adok. Ézsaiás 41:21–27.

Az első menny háborújában, amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel veszi kezdetét, az Egyesült Államoknak, valamint magának a Sátánnak is megengedettik, hogy „előadják” az ő „ügyüket”, és tüzet hívnak le az égből annak kísérleteként, hogy bebizonyítsák: Jézabel istene az igaz Isten. A világot arra fogják kényszeríteni, hogy elfogadja annak az istennek imádat-napja bélyegét. Az a tűz, amely az égből hozatik le az „információs szupersztrádán” keresztül az egész emberiséghez, „semmiség” műve, és aki az e közvetítő közegen át továbbított üzenetet választja, „utálatosság”.

Abban a hadviselésben a száznegyvennégyezer, majd ezt követően a nagy sokaság lesznek Isten tanúi abban a vitában, hogy ki az igaz Isten. A háború mindkét oldaláról közvetített üzeneteket

„tűz” jelképezi. Minden nemzet összegyűjtetik annak eldöntésére, hogy ki az igaz Isten, és a „igazság” megállapítására a tanúk két osztálya lesz jelen.

Gyűljenek egybe mind a nemzetek, és seregeljenek össze a népek: ki tudja közülük ezt hirdetni, és a régebbi dolgokat velünk tudatni? Állítsák elő tanúikat, hogy igazolást nyerjenek; vagy hallják meg, és mondják: Igazság ez. Ti vagytok az én tanúim, ezt mondja az Úr, és szolgám, akit választottam, hogy megtudjátok, higgyetek nekem, és megértsétek, hogy én vagyok az; előttem nem alkottatott Isten, és utánam sem lesz. Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító. Én hirdettem, én szabadítottam meg, és én jelentettem ki, amikor nem volt köztetek idegen isten; ezért ti vagytok az én tanúim, ezt mondja az Úr, hogy én vagyok az Isten. Ézsaiás 43:9–12.

A Kármel-hegy végső megnyilatkozásának vannak tanúi a Sátán számára, és tanúi Isten számára. A bemutatás célja annak bizonyítása, hogy ki az igaz Isten, de miről kell tanúságot tenniük Isten hűségesei tanúinak?

Így szól az Úr, Izráel Királya és Megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első, és én vagyok az utolsó, és rajtam kívül nincs Isten. És ki az, aki hozzám hasonlóan szólít, és kijelenti azt, és elémbé rendeli, mióta az ősi népet megalapítottam? És a bekövetkezőket és az eljövendőket jelentsék meg nekik. Ne féljete, és ne rettegjete: vajon nem mondtam-e meg neked attól fogva, és nem jelentettem-e ki? Ti vagytok az én tanúim. Van-e Isten rajtam kívül? Bizony, nincs közsikla; nem ismerek egyet sem. A faragott bálvány készítői mind hiábavalóság, és kedvelt dolgaik nem használnak; és ők a maguk tanúi; nem látnak, és nem tudnak, hogy megszégyenüljenek. Ézsaiás 44:6–9.

A végső Kármel-hegyi összecsapás hűségeseinek arról kell tanúságot tenniük az igazság mellett, hogy Isten az első és az utolsó. Ő az az Isten, aki „elrendelte az ősi népet”, hogy megjelölje „a bekövetkező dolgokat”. Isten tanúinak Jézus Krisztus kijelentését kell bemutatniuk, amely közvetlenül a Kármel-hegy végső csatája előtt feloldatik.

Sátán Kármel-hegyi üzenete úgy jelenik meg, mint a mennyből alászálló tűz.

És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre az emberek szeme láttára, Jelenések 13:13.

Ez az igevers azokat a csodákat írja le, amelyeket az Egyesült Államok a hipnotizmus modern tudománya által visz véghez, s amelyet „az információs szupersztrádán” közvetítenek az emberiségnek. Ám az igevers magának a Sátánnak a megjelenésére is utal, amikor Krisztust megszemélyesítve lép fel.

„Az az angyal, aki egyesül a harmadik angyal üzenetének hirdetésében, dicsőségével be fogja világítani az egész földet. Itt egy világszéles kiterjedésű és szokatlan erejű munka van megjövendő. Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt; az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomására, és némely országban a tizenhatodik századi reformáció óta egyetlen földön sem tapasztalt legnagyobb vallási érdeklődés mutatkozott; de mindezt felül fogja múlni a hatalmas mozgalom a harmadik angyal utolsó figyelmeztetése alatt.

„A munka hasonló lesz a pünkösdi napján végzetthez. Miként a „korai eső” adatott a Szentlélek kiáradása által az evangélium kezdetén, hogy előidézzék a drága mag kihajtását, úgy adatik majd a „késői eső” annak végén a termés beérésére. „Akkor ismerjük meg, törekedjünk megismerni az Urat; az ő eljövetele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint késői és korai eső a földre.” Hóseás 6:3. „Örvendezztek tehát, Sion fiai, és örüljétek az Úrnak, a ti Isteneteknek, mert megadta nektek a korai esőt igaz mérték szerint, és esőt bocsát rátok, korai esőt és késői esőt.” Jóel 2:23. „Az utolsó napokban, azt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre.” „És lésszen, hogy mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.” Cselekedetek 2:17, 21.

„Az evangélium nagy művének nem kisebb isteni erőmegnyilvánulással kell zárulnia, mint amilyen nyitányát jellemezte. Azoknak a próféciáknak, amelyek az evangélium kezdetén a korai eső kitöltésekor teljesedtek be, ismét be kell teljesedniük a késői esőben annak lezárásakor. Ezek azok a „felüdülés idei”, amelyekre Péter apostol előretekintett, amikor ezt mondta: „Bánjátok meg azért és térjétek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy eljöjjenek az Úrtól a felüdülés idei, és elküldje Jézust.” Cselekedetek 3:19, 20.”

„Isten szolgálói, akiknek arca a szent odaszentelődés fényétől felragyog és tündöklök, helyről helyre sietnek majd, hogy hirdessék a mennyből jövő üzenetet. A földkerekségen mindenütt, ezernyi hang által hangzik majd fel a figyelmeztetés. Csodák történnek, a betegek meggyógyulnak, és jelek és csodák követik a hívőket. Sátán is munkálkodik, hazug csodákkal, még tüzet is hozva alá az égből az emberek szeme láttára. Jelenések 13:13. Így a föld lakói arra kényszerülnek, hogy állást foglaljanak.” A nagy küzdelem, 611–612.

Amikor elérkezünk ahhoz az időhöz, amikor Sátán tüzet hív le az égből, „a föld lakóit állásfoglalásra fogják készíteni.” Abban az időben Isten tanúságtevői „sietve járnak majd helyről helyre, hogy hirdessék a mennyből jövő üzenetet. Hangok ezrei által, az egész földön, elhangzik majd a figyelmeztetés.” Az a munka, amelyet Isten tanúságtevői véghezvisznek, „hasonló lesz a pünkösdi napján történetekhez”, amikor „az angyalnak, aki egyesül a harmadik angyal üzenetének hirdetésében, az egész földet be kell világítania dicsőségével.” Pünkösdkor a tűz a Szentlélek kitöltésének jelképe volt, és a tűz egyúttal Sátán szentségtelen lelkének kitöltését is jelképezi.

Miután János a Jelenések hetedik fejezetében bemutatja a száznegyvennégyezeret és a nagy sokaságot, azonosítja a hetedik és egyben utolsó pecsét felnyitását. A végső, vagyis a hetedik pecsét Jézus Krisztus kijelentésének feltárását jelképezi, valamint a Jelenések könyvének azt az egyetlen próféciáját, amelynek közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt kellett feltárulnia. A hetedik pecsét, a hét mennydörgés és Jézus Krisztus kijelentése mind ugyanannak az igazságnak a jelképei, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt nyílik meg. Jézus Krisztus kijelentése Krisztus jellemét és teremtő hatalmát hangsúlyozza mint az Alfát és az Ómegát. A hét mennydörgés azt a történelmi időszakot azonosítja, amelyben a száznegyvennégyezeret elpecsételik, a hetedik pecsét pedig a Szentlélek kitöltését azonosítja ama időszak alatt, amikor a két tanú feltámad, és megkapja Isten „igazságának” teremtő erejét, amely az Atyától a Fiúhoz, Gábielhez, a prófétahoz jut el azok számára, akik úgy döntenek, hogy olvassák, hallják és megtartják a benne foglalt erőt.

És amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy fél óráig. És láttam a hét angyalt, akik Isten előtt állnak; és adatott nekik hét trombita. És egy másik angyal jött, és megállt az oltárnál, arany füstölőedénnyel; és sok tömjén adatott neki, hogy felajánlja azt az összes szent imádságaival együtt a trón előtt levő aranyoltáron. És a tömjén füstje, amely a szentek imádságaival együtt szállt fel, felszállt Isten elé az angyal kezéből. És az angyal vette a füstölőedényt, és megtöltötte azt tűzzel az oltárról, és a földre vetette: és hangok lettek, és mennydörgések, és villámlások, és földrengés. Jelenések 8:1–5.

Az igeversekben „hét angyal” „állt az Isten előtt” „hét trombitával”. E hét trombitaangyalról szokásosan és helyesen úgy értették, hogy Isten Róma elleni ítéleteit jelképezik a vasárnapimádat kikényszerítése miatt. A pogány Róma Konstantin alatt az első vasárnapi törvényt Kr. u. 321-ben hozta, és 330-ra birodalma keleti és nyugati részre oszlott. Ettől a ponttól kezdve az első négy trombita kezdett szólni, és azok azokat a történelmi erőket jelképezték, amelyek birodalma ellen támadtak, és amelyek 476-ra úgy hagyták maguk mögött Róma városát, hogy azt soha többé nem uralta római uralkodó; pedig ez a város Róma erejének és dicsőségének jelképe volt. Amikor a pápaság az orléans-i zsinaton Kr. u. 538-ban meghozta a vasárnapi törvényt, Mohamed felemeltetett, hogy ítéletet hozzon a római egyházra, amint azt az ötödik és hatodik trombita ábrázolja, amelyek egyúttal az első és a második jaj is voltak, és az iszlámot jelképezték. Bármily helyes is e trombiták hagyományos értelmezése, a jelenés ott, ahol a Jelenések 9. fejezetében bemutatásra kerülnek, „csapások”-ként határozza meg őket.

És a többi ember, akiket nem öltek meg e csapások, mégsem tértek meg kezük alkotásaitól, hogy ne imádják az ördögöket, sem az aranyból, ezüsből, rézből, kőből és fából való bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak; és nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem paráznaságukból, sem lopásaikból. Jelenések 9:20, 21.

A hét trombita tökéletes és végső beteljesedése a Jelenések könyve tizenhatodik fejezetének hét utolsó csapása. Már a Jelenések könyve kilencedik fejezetében szereplő hét trombita prófétai jellemzőinek felületes áttekintése is világosan megmutatja, hogy azok párhuzamos vonásokat mutatnak a hét utolsó csapással. A hetedik pecsét megnyitása abban a történelmi időszakban történik, amikor a kegyelmi idő éppen lezárulni készül, és Isten haragja, amint azt a hét utolsó csapás jelképezi, éppen kitöltetni készül.

Amikor Krisztus, mint Júda törzsének Oroszlánja, „felnyitotta a hetedik pecsétet”, egy angyal jött és megállt az oltárnál, aranytömjénezőt tartva; és sok tömjént adtak neki, hogy felajánlja azt minden szent imádságaival együtt az aranyoltáron, amely a trón előtt volt. „És a tömjén füstje, amely a szentek imádságaival együtt szállt fel, felszállt Isten elé az angyal kezéből.” A Szentlélek pünkösdi kitöltését megelőzte a Jeruzsálemben egybegyűlt hívők együttes imádsága.

„A közöttünk megnyilvánuló igaz kegyesség feléledése minden szükségletünk között a legnagyobb és a legsürgetőbb. Ennek keresése legyen elsőrendű feladatunk. Komoly erőfeszítésre van szükség az Úr áldásának elnyeréséért, nem azért, mintha Isten nem volna készséges áldását ránk árasztani, hanem mert mi vagyunk felkészületlenek annak befogadására. Mennyei Atyánk készségesebb Szentlelkét adni azoknak, akik kérik tőle, mint

ahogyan a földi szülők jó ajándékokat adnak gyermekeiknek. Ám a mi feladatunk az, hogy megvallás, megalázkodás, bűnbánat és buzgó imádság által teljesítsük azokat a feltételeket, amelyekhez Isten áldásának nekünk adását ígérete kötötte. Felébredésre csak az imádságra adott válaszként számíthatunk.” Selected Messages, 1. könyv, 121.

A hetedik pecsét feltörése a száznegyvennégyezer elpecsételését azonosítja. Az elpecsételést az ima indítja el, de nem pusztán az imádkozás tevékenysége által, hanem egy meghatározott ima által. Ez a meghatározott ima Dániel könyvében azonosítható, amely természetesen egyúttal a Jelenések könyve is.

János a Jelenések könyvében és Dániel a saját könyvében a „végső napok” száznegyvennégyezerét jelképezik. A „végső napokban” azok, akiknek Isten tanúiként kell tanúbizonyságot tenniük az első ég harca idején, arról a prófeciáról tesznek tanúságot, amely közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt felnyitattik. Ezt azok az ígék, amelyeket most vizsgálunk, a hetedik pecsétként ábrázolják. Azokat az imádságokat, amelyek az „arany füstölővel” bíró angyalhoz szállnak fel, Dániel könyvének kilencedik fejezetében található imádsága jelképezi. Ez az imádság meghatározott imádság, amelyet Mózes a „hétzszeres idők” prófeciájával összefüggésben vázolt fel. Ez az imádság kettős, és Dániel kettős imádságának összefüggését Mózes „az átok” és „az eskü” kifejezéseivel adja meg. Dániel könyve és a Jelenések könyve ugyanaz a könyv, és ugyanazok a prófétai vonalak, amelyek Dániel könyvében megtalálhatók, a Jelenések könyvében folytatódnak.

Az az imádság, amely a szent tűz kitöltését eredményezi a Jelenések tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala mozgalmában, Dániel „hétzszeres” imádsága. Ez az az imádság, amely Gábiel angyalt leszállásra indította a mennyből, hogy megmagyarázza Dánielnek a prófeciákat. Imádságának befejezésekor, amely Dániel kilencedik fejezetének első húsz versére terjed ki, Gábiel leszállt az esti áldozat ideje táján. Azok az imádságok, amelyek felszállnak, és amelyeket az aranytömjénezőt tartó angyal fogad, olyan imádságok, amelyek a napnyugtakor, „az utolsó napok” estéjén szállnak fel.

És miközben szóltam, imádkoztam, és vallást tettem a magam bűnéről és népemnek, Izráelnek bűnéről, és könyörgésemet az Úr, az én Istenem elé terjesztettem Istenem szent hegyéért; igen, miközben még szóltam az imádságban, az a férfiú, Gábiel, akit a kezdetkor a látomásban láttam, sebes repüléssel hozzám szállt, és megérintett engem az esti áldozat idején. Dániel 9:20–21.

Dániel imádsága nemcsak a saját bűneinek, hanem Isten népe bűneinek megvallása is volt. Imádsága a Lévitikus huszonhat „hét idejéhez” kapcsolódó bűnbánó imádság mintaképe.

Akik pedig megmaradnak közületek, elsorvadnak a maguk hamisságában ellenségeik földjén; és atyáik hamisságaiban is velük együtt sorvadnak el. Ha majd megvallják a maguk hamisságát és atyáik hamisságát, hűtlenségükkel együtt, amellyel hűtlenné lettek irántam, és azt is, hogy ellenem jártak; és hogy én is ellenük jártam, és bevittem őket ellenségeik földjére; ha akkor körülméletlen szívük megalázkodik, és akkor elfogadják hamisságuk büntetését: akkor megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámval kötött szövetségemről is megemlékezem; és megemlékezem a földről. 3 Mózes

26:39–42.

Miután Mózes kifejti a „hétszeres” időhöz kapcsolódó büntetést, amelyet Isten „szövetsége perének” nevez, meghatározza azt is, mit kell Isten népének tennie, ha és amikor felismerik, hogy az ellenség földjén szolgák, amint Dániel is az volt. Szükséges volt, hogy — amint ezt Dániel képviselte — megvallják bűneiket, valamint atyáik bűneit is.

Amikor ezt a sajátos imádságot azok mondják el, akiket arra hívtak el, hogy a száznegyvennégyezer legyenek, az arany füstölőedénnyel rendelkező angyal fogja „a füstölőedényt, és” megtölti „azt az oltár tűzével, és a földre veti: és lettek szózatok, mennydörgések, villámlások és földindulás.” A szent tűz, amely az „igazság” üzenetét jelképezi, ellentétben a hamisított „tűz” üzenetével, amelyet az Egyesült Államok és a Sátán hív le az égből, a „földindulás” órájában jelenik meg, amely a vasárnaptörvény.

Zakariás könyvében arról kapunk tájékoztatást, hogy a templomnak mind az alapját, mind a zárókövét Zerubbábel helyezte el a templom és Jeruzsálem újjáépítésének történetében, a fogságból való visszatérés után, amelynek Dániel is részese volt.

Akkor felelt, és így szólt hozzám, mondván: Ez az Úr igéje Zerubbábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel! — mondja a Seregek Ura. Ki vagy te, óh nagy hegy? Zerubbábel előtt síksággá leszel, és ő előhossa annak zárókövét hangos kiáltások közepette: Kegyelem, kegyelem reá! Majd így szólt hozzám az Úr igéje: Zerubbábel kezei vetették meg e ház alapját, és az ő kezei fogják azt be is fejezni; és megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. Mert ki vetette meg a kicsiny kezdetek napját? Hiszen örvendezni fognak, és meglátják az ónfüggőt Zerubbábel kezében ama hét mellett; azok az Úr szemei, amelyek bejárják az egész földet. Zakariás 4:6–10.

Zorobábel jelentése: „Babilon sarja”, és a második angyal üzenetének jelképe, amely a Fél éjféli Kiáltás üzenetével egyesülve lefektette az „alapot” az adventizmus kezdeti mozgalmában. Zorobábel egyúttal a második angyal üzenetének megismétlődését is jelképezi az adventizmus befejező mozgalmában, a Future for America mozgalmában, amikor a „zárókö” a helyére kerül.

A világ örvendezett ama két tanú fölött, akiket megöltek a holt csontok völgyében, azon az utcán, amely az „információs szupersztráda”. Amikor e két tanú visszatért az életre, a világ megrettent, és az egek örvendeztek. Zakariás, miként minden próféta, az „utolsó napokat” azonosítja, amikor Isten népe örvendezik. Zakariás tudatja velünk, hogy a két tanú feltámadásakor örvendeznek, amikor meglátják „azt a hetet”. „Az a hét” ugyanaz a héber szó, amely a 3Mózes huszonhatodik fejezetében „hétszer”-ként van fordítva. Az első angyal mozgása letette Mózes hétszeresének alapkövét, és ez az „igazság” kell hogy a harmadik angyal mozgalmának záróköve is legyen, annak ellenére, hogy 1863-ban elutasították.

Amikor ez felismerést nyer, beteljesedik, és a megfelelő kettős imádsággal összhangban cselekszenek, az igazi tűz a földre vettetik, miként pünkösdkor történt.

A következő cikkben tovább foglalkozunk a hetedik pecsét felnyitásával.